

[Tinning]

dere, at under denne debat når vi ikke at få en diskussion om det, jeg kaldte uhyrligheder på grænsen af det ulovlige.

Jeg vil godt lige gøre opmærksom på det, dette handler om: det er noget, som er i direkte modstrid med de gældende cirkulærer om bistandslovens almindelige bestemmelser, det er helt nye regler for unge, der påbegynder en uddannelse, det er en voldsom stramning i forhold til bistandslovens § 37, osv. Det er små deloverskrifter, som socialministeren kunne forholde sig til, hvis socialministeren ville. Det kan selvfølgelig godt være, at socialministeren vil om lidt.

Det er klart, at socialministeren har hjemmel til at udsende ting og sager, som skal forklare, hvordan love skal forstås, men det er slet ikke det, det drejer sig om. Det, det drejer sig om, er, om indholdet af cirkulæreskrivelsen er blot umiddelbart i forlængelse af bistandslovens indhold eller intentioner for den sags skyld, som socialministeren er inde på.

Jeg er også lidt overrasket over det dér med, at man forsøger at insistere på at kalde det ungdomscirkulæret, for det er på sin vis dobbelt barokt. Først siger man, at dette er en cirkulæreskrivelse om kontanthjælp til unge. Så siger man: nej, det passer ikke, for så er der nogle, der vil spørge, hvad en ung er. Og så siger socialministeren straks: en ung er slet ikke noget, og dette handler ikke om unge, det handler om folk i en bestemt situation. Når man så er blevet færdig med at forklare, at det handler om folk i en bestemt situation, så insisterer man på at kalde det ungdomscirkulæret, og så er enhver form for logik da væk.

Jeg er aldeles enig med hr. Torben Lund i, at der er god grund til at lave en tilbundsående undersøgelse af, hvordan denne cirkulæreskrivelse administreres. Den administreres på den måde, at der faktisk findes kommuner, som sagde, da cirkulæreskrivelsen kom: nej, den cirkulæreskrivelse vil vi ikke følge. Nogle gjorde det, fordi de mente, at det var en utilstedelig nedsættelse af hjælpen til de unge, men der var sandelig også kommuner, der gjorde det, fordi det ville betyde en voldsom forøgelse af deres udgifter; de ligger nemlig i forvejen langt lavere end det oplæg til sats, som er indeholdt i cirkulæreskrivelsen. Jeg mener, det kunne være sundt

at få det dokumenteret sort på hvidt, så vi kan finde ud af at få gjort noget ved det.

Det drejer sig selvfølgelig også om, hvorvidt SU-satserne kan lægges til grund for en vurdering af det fremtidige niveau. Det eksempel, socialministeren nævnte, har socialministeren allerede skrevet om i dagbladet Politiken, hvor der også var et svar den 26. september 1982 fra denne berømmelige adjunkt, cand.jur. Jens Vedsted-Hansen, der i øvrigt også har skrevet om sagen i et nummer af Juristen, den 5. oktober 1982.

I dette svar bliver det meget klart gjort op, at i det eksempel, socialministeren taler om, er det klart dokumenteret, at der er en ung, der siger: jeg er nu færdig med min studentereksamen, og jeg skal så starte på den og den videregående uddannelse. Så siger man selvfølgelig: ja men så ved vi altså noget om det fremtidige niveau, det er en, der siger, at hun har konkrete planer om at gå ind i en bestemt uddannelse, og så begynder man at regne ud, hvad det fremtidige niveau bliver.

En sådan afgørelse kan ikke bruges som grundlag for at sige, at uanset om de unge har planer om uddannelse, eller hvad i alverden de måtte have planer om, formoder vi generelt, at unge, som ikke har et eller andet hidtidigt niveau, får et niveau svarende til SU-satserne. Det er lige præcis derfor, det eksempel ikke kan bruges til noget som helst i retning af, at det skulle give belæg for at udsende denne cirkulæreskrivelse. Det er jo stadig sådan, som hr. Agerschou har været inde på det, at der ikke er nogen her i landet, der lever af SU-satserne. De, der studerer, har erhvervsarbejde, langt de fleste af dem.

Jeg skal lige sige til sidst – det var fru Agnete Laustsen, som jeg ikke nåede at svare i første runde – at det, vi har peget på i dette beslutningsforslag, er, at den tidligere socialminister har lavet en indirekte opfordring til at skaffe sig proformaadresse, til at lave såkaldte ulovlige husbesættelser og til at lave tag-selv-aktioner. Den indirekte opfordring ligger dels i selve cirkulæreskrivelsen, dels hos enhver, der siger, at den cirkulæreskrivelse er helt fin. Det er der argumenteret med i bemærkningerne.

Jeg vil godt sige, at det da er klart, at VS giver den type aktioner vores fulde støtte, for vi ved, og vi ved det endnu tydeligere nu, at